

به سائق قلبی و انگیزه شورانگیز ولای علی، نخست به قصد زیارت تربت پاک نجف، روی بدان سوی می‌نماد، اما چون این بار به نجف رسید دیگر از آهنگ بازگشت، باز گشت، ولی اخلاص به اقامت آن آستان بسود و کار تالیف و تحقیق و تحقق بخشیدن به اهداف خویش را بی‌اغازید.

علامه امینی

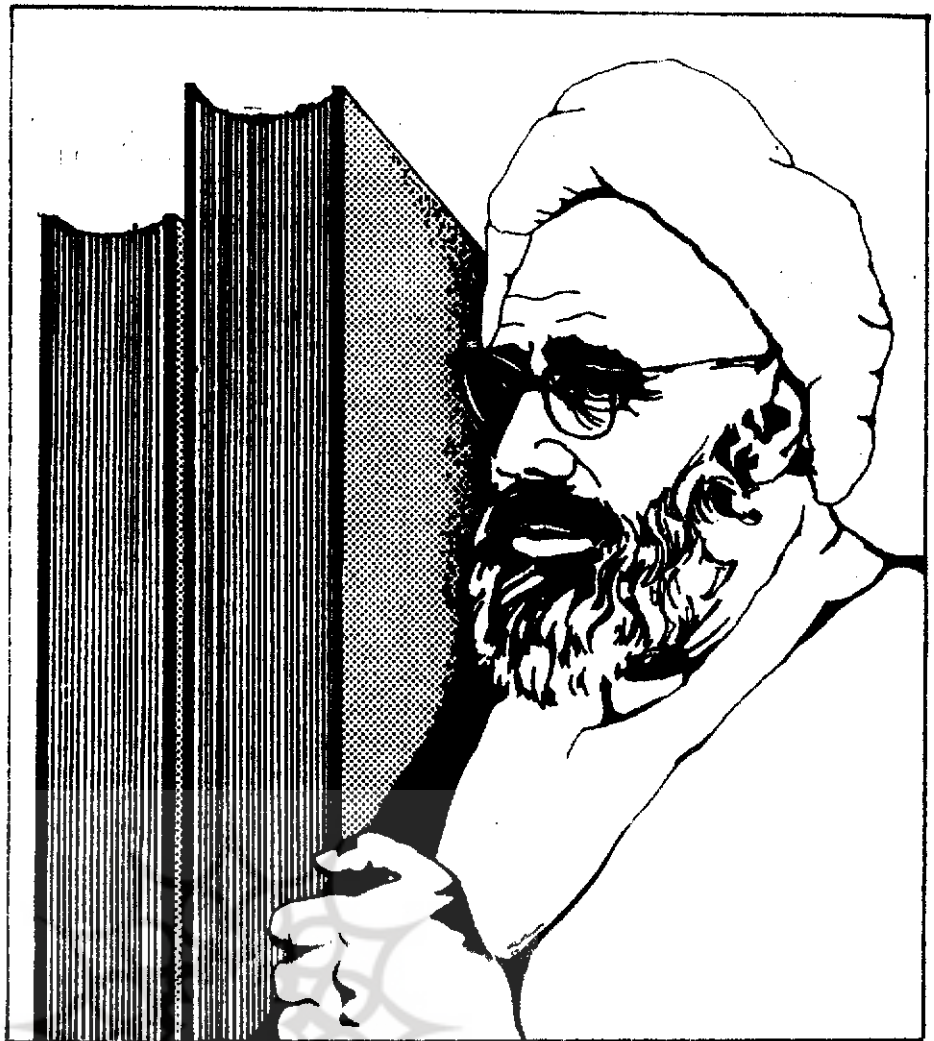
تربیت نفس:

برای مقام روحانی و عالم ربانی، از همه چیز مهمتر تربیت نفس و ملکات اخلاقی و جهات باطن است. بدان گونه که انسان توانسته باشد جهان صغیر وجود خویش را فتح کرده و به قله انسانیت رسیده باشد. و این اندکیاب است و کمتر بدان توفیق می‌یابند. اما علامه امینی، به سابقه موروثی و سائق عنایت ربانی، در مرحله نفسانیات و طهارت ضمیر و ملکات و عمل صالح، خود نمونه ای بود. جوانان بزرگان سلف و همپیمان که به حق در مقام علم «علامه» نامیدند در پای عمل و اخلاق اسلامی و صلاح نفس نیز عالمی بود اخلاقی و صاحب کرامت و تاثیر باطن

مقام علمی:

موقع علمی علامه امینی و نبوغ و اخلاص وی در راه علم و جامعه و اصلاح، از نخستین روزگاران طلوع این چهار دانش بر مطلعان روشن گشت. برای بی بودن به این موضوع آکه خود از نظر تاثیر تربیتی در دیگر جویندگان علوم اثری عظیم دارد، می‌توان به این نکته که ذیلا ذکر می‌گردد توجه کرد.

هنگامیکه علامه امینی نخستین اثر علمی خویش را منتشر ساخت (کتاب شهیدان راه فضیلت) بیش از ۲۵ سال نداشت، ولی آنچنان از جانب بزرگان مرکز علمی اسلامی نجف مورد بزرگترین القاب علمی - اخلاقی قرار گرفت که حیرت انگیز است. آقا سید ابوالحسن امیفانی در باره اش فرمود: «العلامة الامین الامین علم العلم و الادب»
فقیه مجاهد آیت الله حاج آقا حسین طباطبایی قمی چنین گفت: «العالم العلم البارع المتبحر الكامل»



هنگامیکه علامه امینی نخستین اثر علمی خویش را منتشر ساخت (کتاب شهیدان راه فضیلت) بیش از ۳۵ سال نداشت، ولی آنچنان از جانب بزرگان مرکز علمی-اسلامی نجف مورد بزرگترین القاب علمی - اخلاقی قرار گرفت که حیرت انگیز است.

قرار گرفت، لیکن بدین مقدار زندگی خویش را مضمون دار نمی‌یافت، از این رو چند رازها کرد و

شیخ عبدالحسن امینی، معروف به علامه امینی و «صاحب الفدیر» در سال ۱۳۲۰ هجری قمری (۱۲۸۱) شمسی در تبریز از مادر بزرگ تحصیلات خود را در محضر پدر بزرگوارش حجة الاسلام حاج میرزا احمد امینی که از افاضیل عالمان نامی تبریز بود شروع نمود، سپس در مدارس همان شهر در محضر عالمی چون سید محمد مولا و سید مرتضی خسروشاهی و شیخ حسین به فراگرفتن مراحل دیگری از علوم اسلامی پرداخت. پس از آراهی نجف شد در محضر استادانی چون سید محمد فیروزآبادی و سید ابوتراب خواساری به تعلم نشست.

«علامه امینی» در همان اوان جوانی به مقام بلند علمی نایل آمد. آنچنانکه در سنین ۲۰ تا ۲۵ سالگی از مراجع بزرگ عصر چون آقا سید ابوالحسن امیفانی، میرزا محمد حسین نائینی و آقا شیخ عبدالکریم حائری یزدی و شیخ محمد حسین کمپانی به خطوط خود آن بزرگان اجازه اجتهاد دریافت داشت.

پس از آن به مسقط الراس خود بازگشت نمود. بخاطر مقام علمی ای که داشت مورد توجه عموم

شیخ آقا بزرگ تهرانی مؤلف «الذریعه» در تقریظی بر کتاب «شهیدان راه فضیلت» چنین نوشت: «العلامة البارع، علم علم اليقين، جمال الملة والدين...» و قس علی هذا و اینهمه چنانکه روشن است هنوز هنگامی است که تقریباً سخن از «الغدیر» در میان نیست.

- ۴- الغدیری الکتاب والسنة والادب
- ۵- سیرتت و سنتت
- ۶- رساله ای در توحید به فارسی
- ۷- ۵ کتاب در تفسیر
- ۸- ثمرات الاسفار
- ۹- حاشیه بر مسائل و مکاسب شیخ انصاری

می شناختند.

ولی غیر از این جنبه «روحانی» سفرهای این مصلح بزرگ سرشار بود از مطالعه و استنباط و تهیه مأخذ و برخورد و ملاقات با استادان و اسلاخ و ارشاد و نشر و الای صحیح و تأثیر در اهل علم و گاه نماز جماعت و مناظر عمومی. شهرهایی که وی باین خصوصیت بدانها سفر کرده، بوده از جمله اینهاست: حیدرآباد دکن، علیگره، لکهنو، کانپور، جدالی، رامپور، فوچه، معره مصرین، حلب، نیل، دمشق...
بجز آنچه را که غلامه امینی به پایان رسانید، هنوز هدفهای دیگری داشت که روزگارش به پایان رسید و او به انجام دادن آن موفق نگشت، که خلاصتاً این چنین است:

- ۱- تأسیس دارالتألف (خانه نویسندگان)
- ۲- تأسیس مرکزی برای رسیدگی به نشریات جهان درباره اسلام.
- ۳- چاپ و نشر بسیاری کتب علماء اسلامی که بحال خطی باقی مانده
- ۴- اقداماتی در جهت اعطای بیش بیشتر به طلاب علوم دینی و وادار کردن آنها به حرکت و سفر بدور گیتی و شناخت مسائل جهان و علوم زمان
- ۵- تصحیح و تعدیل و نظارتی دقیق و دامنه دار در مورد کتب مذهبی تا کم کم، اشخاصی درباره مذهب و مسائل مذهبی کتاب بنویسند که هم دارای اطلاعات کافی و تخصصند و هم صلاحیت دارند مهر کسی رسید.
- ۸- تصحیح سیر مجالس مذهبی و نظارت بر آنچه در آنها به مردم آموخته می شود.
- و به خاطر این عظمتها و دقت نظرهاست که می توان الغدیر را (میراث سیر اتحاد اسلامی و مشعل عظیم حماسه جاریه تشیع سرخ و آموزنده

امین «غدیر»، «شهید» فضیلت

اکنون بنگرید که این عالم جوان، وقتی چهل سال دیگر از عمر خویش را با طاقتی بی مانند و پشتکاری کم نشان و اخلاصی به عمق اخلاص در راه تحقیق و تتبع بگذراند و کتاب عظیم خویش را ارائه کند درجه پایه ای از بیکرانگی در علم خواهد بود.

آری! اینست که اینگونه ناقدان، محققان مصلحان، نویسندگان، روحانیان، واعظان، شاعران استادان و... یا هموایی به ستایش «الغدیر» و ترغیب جامعه اسلام به استفاده از آن پرداختند و آن را کتابی، علمی اصلاحی و روشنگر شناختند و یکی از بزرگترین اسناد وحدت مسلمین (۱) دانستند و بعدها سخن به نظم و نثر در باره کتاب گفتند و نوشتند و بپراکنند (۲)

مسند المناقب شسانی از ستم زدگی تاریخی شیعه

این بحث و تحقیق در چند جلد، از مجلدات دیگر «الغدیر» شده است، و رود به این تحقیق همراهِ گزارشی است تاریخی و مبسوط پیرامون تشیع و ستمهایی که از ناحیه قدرتهای ناحق بر شیعه رفته است. این بحث را علامه امینی «حکومة الالفاظ» نامیده و نظر وی توسل زورمندان بوده است به الفاظ و بیاناتی که در فریب دادن جامعه بسیار مؤثر است.

کارهای علمی و احیائی:

- علامه امینی را آثار چندی است چاپ شده و چاپ شده که فهرست کامل آنها چنین است:
- ۱- شهیدان راه فضیلت، که توسط آقای جلال الدین فارسی ترجمه گردیده است.
 - ۲- کامل الزاریات - تحقیق و تعلیق
 - ۳- ادب الزائر

علامه امینی از ۲ تا ۲۵ سالگی از بزرگترین مراجع عصر چون

آقا سید ابوالحسن اصفهانی، میرزا محمد حسین نائینی و

شیخ محمد حسین کمپانی به خط خود آنها اجازه اجتهاد

دریافت داشت.

نامید

سفرهای پژوهشی:

واقعی، تقریب و انعمی داشت.
ولی سرانجام به روز جمعه ۱۲ تیرماه ۱۳۴۹ نزدیک آذان ظهر، علامه بزرگوار، امینی غدیر بر اثر برکاری و فترت جسمی، چشم از جهان فرو بست و چهره در تقاب خاک پنهان نمود.
«روایت شاد و یادش جاودان باد»
«والسلام»

صاحب «الغدیر» برای پی گیری اهداف عالی خویش دست به سفرهایی زد که فقط محققانی چون او را شاید امینی کبیر بپهرکجا با گذاتستی، شور و ولوله بیا کردی، گویا مردمان دیار غرب با او قرابتی داشتند که اینچنین به استقبال و دستبوش